

begrunde Toldforhøielsen paa Vin, anførte han, at Vin var en Artikel, som havde en meget høi Værdi. Sa, det er jo ganske rigtigt, at der gives Vine, som have en Værdi af 2 á 3 Rd. pr. Flaske, men den ærede Drdsfører vil vistnok indrømme, at der ogsaa gives Brændevine, som have en ligesaa høi, ja endogsaa langt høiere Værdi. Det er imidlertid ikke den ordinære Pris paa Vine, thi naar ærede Medlemmer ville forhøre sig om Priserne paa de Vine, der i den aldeles overveiende Mængde indføres her i Landet, ville de se, at disse Vines Pris i den Tilstand, hvori de komme hertil, synker ned til noget ganske Ubetydeligt, til noget saadant som 16 $\frac{1}{2}$ pr. Flaske. De Herrer, have maaske ikke nogen Nælse om, hvad det er for Vin, der konsumeres her i Landet, og hvoraf den største Del af Indførselen bestaar; ellers vilde de se, at det, at forøge Tolden derpaa, er Noget, der ingenlunde kan siges at være uden Betydning; naar man vil iagttage et rimeligt Forhold, og deraf vilde De ogsaa se, at den ærede Drdsfører ikke har Ret i, at den almindelige Vin, som indføres hertil, skulde være en dyrere Artikel, end Brændevin i Almindelighed er. Paa ingen Maade. Den almindelige Vin, der indføres hertil, er en billigere Artikel, end Brændevin i Almindelighed er. Smidlertid vil jeg ingenlunde sige, at Vin ikke bør beskattes høiere, og der er jo, som sagt, ogsaa af Regjeringen foreslaaet nogen Forhøielse af Tolden paa Vin; men jeg tror, at Udvalgets Flertal gaar noget for vidt i denne Henseende. Grunden hertil er noget forskjellig med Hensyn til Vin, paa Flasker og Vin, paa Fougstager. Den ærede Drdsfører har omtalt Vin, paa Flasker og udtalt sig, som om det skulde være vor Mening, at man ikke kunde sætte en forskjellig Told paa Vin, paa Flasker og paa Brændevin, paa Flasker; men det er ingenlunde vor Mening. Det kan være ubequem og mindre heldigt, men det lader sig meget godt gjøre, thi man kan naturligvis forlange, at vedkommende Importeur skal trække Flasker op, for at man kan prøve, om det er Vin, eller Brændevin. Det behøves, maaske i mange Tilfælde, slet ikke, det er kun i Uvilskaafælde, man behøver det, men det kan naturligvis gjøres. Der kan jo vel være Tilfælde, f. Ex., naar det er mousferende Vin, hvor det vil være mindre heldigt; men det lader sig naturligvis gjøre. Det, som vi have indvendt, er navnlig det, at der er nogen Selvomdiggelse i, naar en Artikel indeholder det egentligt virksomme Element, det, der giver det sin Værdi, i større Mængde, at saa denne Artikel beskattes lavere end en anden Artikel, hvor dette Element indeholdes i en mindre Mængde. De Herrer ville let se, at disse Artiklers Værdi naturligvis beror paa mange andre Ting, saasom Ethern, de indeholde oso; men Hovedelementet i Bestemmelsen af deres Værdi er Alkohol, og derfor er det ogsaa, som den ærede Drdsfører meget rigtig

nævnte, at der er andre Lande, hvor Vine, som have en større Alkoholmængde, paa Grund deraf beskattes høiere end Vine, som have en mindre Alkoholmængde; men nu vil den ærede Drdsfører lade os, gaa den omvendte Vej, og sige, at den Artikel, som har en mindre Alkoholmængde, skal beskattes større end den, der har en større; og det tror jeg, er ganske urigtigt. Den ærede Drdsfører kunde heller ikke anføre andet Exempel, paa, at dette i noget som helst Toldsystem var gjennemført, end et Tilfælde fra Sverrig, hvor det notabene kun gjælder den Vin, som har en Styrke af over 21°, hvilket altsaa er af de allerbedeste Vine, og hvor den Forskjel, som der er i Tolden paa disse Vine og paa Brændevin, ikke er mere end 1 $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ den er 31 $\frac{1}{2}$ for Vin og 30 $\frac{1}{2}$ for Brændevin, hvilket altsaa tyder paa, at det kun er rene Formalitetshensyn, som have bevirket, at man har sat denne Forskjel, navnlig for, at lette Toldbehandling i saadanne Tilfælde. Derfor er det tydeligt, at naar jeg fraraader at sætte en høiere Told paa Vin, paa Flasker, end paa Brændevin, paa Flasker, saa er jeg i Overensstemmelse med den Grundsaetning, som ufravigelig følges i alle bekjendte civiliserede Landes Toldlovgivning. Der er imidlertid endnu en Grund, og det forekommer mig ikke, at den som ganske til sit Ret i den ærede Drdsførers Skilbring. Det er nemlig Hensynet til den indenlandske Vinfabrikation. Den ærede Drdsfører indrømmede, at der finder Vinfabrikation Sted her i Landet i en meget betydelig Grad. Det er en skadelig Industri for Landet, og jeg tror, det er ufkløgt og upolitisk af os at opmuntre denne Industri gennem Toldbestemmelser. Det er en Industri, hvorved netop de uformuende Folk sættes i en høi Stat, og de bringes til at anvende de Penge, som de ville anvende til en enkelt Gang at skaffe sig en saadan Nydelse, paa en Maade, der er skadelig baade for deres Sundhed og for deres øvrige Velværd. Det er altsaa Noget, som man saavidt muligt maa se at undgaa, og navnlig maa man være meget varsom med, at foreslaa Forandring i saadanne Bestemmelser, i vort Toldvæsen, som kunde virke opmuntrende i saa Henseende. Dette gjør Udvalget paa en dobbelt Maade ved sine Forslag. Det forhøier Tolden paa Vin og gjør det altsaa muligt for de indenlandske Fabrikanter at fortjene mere i den Konkurrence, der opstaar med de udenlandske Vine, og det nedsetter Tolden paa Ingredienserne til Vinfabrikationen, og den væsentligste Hovedingrediens er Spirit. De ville altsaa se, at dersom dette Forslag blev til Lov, vilde det i Fremtiden blive en ikke saa lidt mere profitabel Forretning at lave kunstig Vin, end det hidtil har været, og det tror jeg er en Feil. Hvad Kul angaar, saa erkjender jeg, at det er et Stof, som, fordi det bruges som et vigtigt Hjælpemiddel til Frembringelsen af mange Gjenstande her i Landet, meget gjerne maa fritages for Toldbestat.